

Zápis z jednání komise RM

Název	Komise stavební a pro územní plánování
Datum konání	12.10.2015
Místo konání	Šlapanice, zasedací místnost MěÚ
Přítomni	Hermann, Kincl, Růža, Řezníčková, Strnadová, Vavro
Hosté	Stašek Žerava, Michaela Trněná
Omluven	Novák
Program	<ol style="list-style-type: none"> 1. Administrativní body 2. Kontrola úkolů 3. Prezentace a projednání . 4. Diskuse a různé

Obsah

1. Zapisovatelkou určena A. Řezníčková, ověřovatelkou Hana Strnadová.
2. Kontrola úkolů:
Z předchozího zasedání nebyly žádné úkoly.
3. Prezentace Návrhu manuálu veřejných prostranství; M. Trněná, S. Žerava návrh představili a podali detailní informace o návrhu a jeho cílech.

K návrhu proběhla živá diskuse. P.Růža navrhuje, aby se manuál zabýval také parkovacími místy, chodníky, bezpečnostními dopady zeleně atd. Dále položil otázky, jak budou stanovovány priority úprav. Doporučil, aby manuál řešil také návrhy rekonstrukce chodníků z hlediska udržitelnosti a provozu. A.Řezníčková konstatovala, že je třeba stanovit pravidla pro veškeré veřejné prostory, jinak nemá dokument smysl. Pokud se některé oblasti jeví jako technicky náročnější, může být řešeno formou samostatné přílohy, ale nelze tyto prostory opominout. Výsadba a výstavba na veřejném prostranství včetně pozemků v soukromém vlastnictví by měla být řešena z hlediska bezpečnosti i potřeby strojového čištění.

H.Strnadová naopak navrhla, aby se dokument vůbec nezabýval takovými záležitostmi jako je parkování a chodníky.

Úkol: do 19.10. poslat připomínky k manuálu. Všichni členové komise přímo na starostku M.Trněnou

4. Různé. P.Hermann upozornil na pohyb těžkých stavebních strojů na nové komunikaci vedle ulice Seifertovy v souvislosti s novou výstavbou; riziko poškození majetku města. P. Růža upozornil na možná rizika související se schválením provozu drtičky pneumatik pod Žurání. Upozornil, že schválením provozu drtičky pneumatik se obec vydává opačným směrem, než je čištění obce od nežádoucí zátěže a posiluje již tak vysokou koncentraci zátěže navíc v území Slavkovského bojiště.
V době, kdy se diskutuje nebo řeší délka provozu cihelny, uzavření skládky, průsakové vody, dochází k navýšení zátěže tam, kde je snaha ji omezit. Současně to vede k dalšímu znehodnocení vyhlídkového místa Slavkovského bojiště - Žuráň.
Zpochybnil, zda jsou povolené limity provozu skladu a drtičky pneumatik vymahatelné,

Zápis z jednání komise RM

protože nebyl ujištěn, že povolení je svázáno s odpovídajícím pojištěním, kaucí a sankcemi. V případě osvětlení areálu s ohledem na jeho ostrahu dojde i k navýšení nežádoucího světelného znečištění.

Příloha: Vysvětlení pojmu Veřejné prostranství

Vyhotovil: Alena Řezníčková

Ověřila: Hana Strnadová

Zpracováno a ověřeno elektronicky

Zápis z jednání komise RM

Příloha: Veřejné prostranství

Veřejné prostranství je označení, které různé zákony různých zemí používají v rozličných kontextech a vymezeních, stejně jako jiné podobné pojmy (např. [veřejně přístupné místo](#) nebo [místo přístupné veřejnosti](#) apod.) vycházející z tradičního právního pojmu [veřejného \(obecného\) užívání](#).

Podle vyjádření PS PČR, které je rekapitulováno v nálezu Ústavního soudu č. 211/2005 Sb., se pojem veřejné prostranství vyskytuje přibližně ve 138 (českých) právních předpisech a poprvé byl definován v zákoně č. 128/2000 Sb.

Definice veřejného [prostranství](#) se objevila v § 4 odst. 2 zákona ČNR č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích. Byla výslovně určena jen pro účely tohoto zákona a měla podobu otevřeného výčtu: „Veřejným prostranstvím podle tohoto zákona jsou zejména náměstí, tržiště, silnice, místní komunikace, parky a veřejná zeleň, jakož i další prostory přístupné každému bez omezení.“

Na základě pozměňovacího návrhu poslance L. Š. se obdobná definice dostala i do § 34 českého zákona o obcích, 128/2000 Sb., který definuje veřejné prostranství jako všechna [náměstí](#), [ulice](#), [tržiště](#), [chodníky](#), [veřejná zeleň](#), [parky](#) a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. V předchozí právní úpravě (zákon o obcích č. 367/1990 Sb.) se pojem vyskytoval také, ale bez přímé definice.

Novelizačním zákonem č. 229/2003 Sb. byla s účinností od 1. ledna 2004 definice veřejného prostranství ze zákona o místních poplatcích vypuštěna a nahrazena odkazem na definici v zákoně o obcích.

Český zákon o obcích používá tento pojem

- v ustanovení § 10 písm. a), které umožňuje obci obecně závaznou vyhláškou zakázat na některých veřejných prostranstvích v obci činnosti, jež by mohly narušit veřejný pořádek v obci nebo být v rozporu s dobrými mravy, ochranou bezpečnosti, zdraví a majetku
- v ustanovení § 10 písm. c), které umožňuje obci obecně závaznou vyhláškou ukládat povinnosti k zajištění udržování čistoty veřejných prostranství,
- v ustanovení § 20 odst. 1, které umožňuje obci rozhodovat o názvech veřejných prostranství
- v ustanovení § 31 odst. 4, které umožňuje označovat budovy umístěné na veřejných prostranstvích též [číslem orientačním](#)

https://cs.wikipedia.org/wiki/Ve%C5%99ejn%C3%A9_prostranstv%C3%AD

Zápis z jednání komise RM

Dle § 34 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, veřejným prostranstvím jsou všechna náměstí, ulice, tržiště, chodníky, veřejná zeleň, parky a další prostory přístupné každému bez omezení, tedy sloužící obecnému užívání, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. Toto ustanovení zákona o obcích, kterým se vymezuje, co se rozumí veřejným prostranstvím, má povahu jeho tzv. legální definice. Po obsahové stránce tato definice vymezuje veřejné prostranství jednak z věcných hledisek, a to tím, že uvádí v úvahu přicházející pojmenovatelné druhy či typy veřejných prostranství, dále pak vymezuje veřejné prostranství známkou jeho obecné přístupnosti a dále je vymezuje i z pohledu vlastnických charakteristik. Podstatné jsou dva poslední znaky, charakterizující veřejné prostranství jako přístupné každému bez omezení, a to bez ohledu na vlastnictví k tomuto prostoru. To ve svém důsledku znamená i příslušné omezení práv vlastníka, který musí respektovat, že takovýto prostor (byť je v jeho vlastnictví) nemůže být např. oplocen, či jinak uzavřen, neboť tak by ztratil svoji funkci veřejného prostranství. Vlastník takového prostoru je povinen omezení spojená s povahou tohoto prostoru jako veřejného prostranství strpět. Znaky veřejného prostranství jsou tedy určeny zákonem a není třeba určitý prostor jako veřejné prostranství vymezit administrativním aktem. Obec musí provést přesnou specifikaci veřejných prostranství pro zvláštní užívání uvedením názvu místa nebo jiným způsobem blíže charakterizovat jejich umístění v obci, aby byla vyloučena jejich záměna, a to tak, aby nebyla narušena právní jistota občanů. Za veřejné prostranství může obec určit pouze místa, která jsou užívána obecným způsobem, tzn. nikdo není předem z tohoto užívání vyloučen, a svým charakterem tomuto účelu odpovídají. Při určení veřejného prostranství musí obec pečlivě posoudit, zda jeho neomezené užívání všemi je nezbytné pro zajištění ochrany zájmů občanů a zájmů veřejného života. V souvislosti s určením míst veřejného prostranství pro účely výběru místního poplatku za jeho zvláštní užívání Ústavní soud opakovaně konstatoval, že „prostá transpozice legální definice veřejného prostranství, podle § 34 zákona o obcích, do obecně závazné vyhlášky takový ústavní požadavek právní jistoty poplatníků, pro účel stanovení místních poplatků, nesplňuje“.

Na druhé straně musí obecné užití veřejného prostranství požívat ochrany v tom smyslu, že nikdo, včetně vlastníka, není oprávněn zabrat tento prostor pro svoji potřebu způsobem, k němuž není veřejné prostranství určeno. Ministerstvo vnitra dosud zastávalo názor, že ke zvláštnímu užívání veřejného prostranství není třeba povolení a regulačním prvkem může být obecně závazná vyhláška vydaná podle § 4 odst. 1 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle tohoto ustanovení může obec zavést a stanovit poplatek za zvláštní užívání veřejného prostranství, kterým zákon rozumí „provádění výkopových prací, umístění dočasných staveb a zařízení sloužících pro poskytování prodeje a služeb, pro umístění stavebních nebo reklamních zařízení, zařízení cirkusů, lunaparků a jiných obdobných atrakcí, umístění skládek, vyhrazení trvalého parkovacího místa a užívání tohoto prostranství pro kulturní, sportovní reklamní akce nebo potřeby tvorby filmových a televizních děl“.

Uživatel veřejného prostranství je povinen splnit ohlašovací povinnost a zaplatit místní poplatek, přičemž výběr poplatku orgánem obce lze považovat za konkludentní souhlas k užití (v případě výběru poplatku předem je souhlasem přímo).

<http://www.obeccechtin.cz/Vyhlasky/2009-1.pdf>